

บทที่ 5

Mythology ของอังกฤษ

พวก Celts (เคลท์) คือชนชาติดั้งเดิมในอังกฤษ พุทธภาษาใกล้เคียงกับภาษา Cornish, Welsh, Irish และ Gaelic ในปัจจุบัน ในที่นี้จะไม่กล่าวถึงที่มาหรือความเชื่อของชนชาติเคลท์เกี่ยวกับเทพเจ้าต่างๆ ของพวกเขา เพราะเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน อีกประการหนึ่งชื่อต่างๆ ในภาษาเคลท์ก็ยากเกินไปที่จะถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ จึงเพียงจะยกบางเรื่องที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมของชนชาติตะวันตกมาโดยสังเขป เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับวรรณคดี

King Arthur and Knights of the Round Table (กษัตริย์อาร์เธอร์และอัศวินโต๊ะกลม)

ตามตำนานดั้งเดิมอาร์เธอร์ (Arthur) มีกำเนิดที่ Tintagel ในคอร์นวอลล์ ได้เป็นกษัตริย์อังกฤษ และมีพระราชวังอยู่ที่ Camelot (คาเมล็อต) ทรงเป็นผู้นำของเหล่าอัศวินที่มีชื่อว่า Knights of the Round Table อัศวินเหล่านี้ออกแสวงหาการผจญภัยและภารกิจอันยิ่งใหญ่ งานสำคัญที่สุดของพวกเขาคือการแสวงหา Holy Grail ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นถ้วยที่ไครสต์ใช้ดื่มเมื่อรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายร่วมกับสานุศิษย์คือ Last Supper อาร์เธอร์ถูกพระราชินี Guinevere (กวินิเวียร์) ทระยศและหลานชายของพระองค์คือ Mordred ก่อกบฏแย่งราชบัลลังก์ ในที่สุดอาร์เธอร์ถูกมอร์ดเร็ดทำร้ายบาดเจ็บสาหัส มีเทพธิดาสามองค์นำพระองค์ไปยัง Avalon ซึ่งเป็นดินแดนของวิบริษผู้เป็นอมตะ สักวันหนึ่งอาร์เธอร์จะกลับมาเป็นผู้นำของชาวอังกฤษอีกในยามที่เกิดภัยพิบัติ

ตามประวัติศาสตร์ Geoffrey of Monmouth (เจฟฟรีย์ แห่งมอนมัธ) ได้เขียนไว้ใน *History of the Kings of Britain* ว่ากษัตริย์องค์แรกของอังกฤษคือ Brute หรือ Brutus ซึ่งเป็นหลานของอีเนียสผู้เป็นวิบริษของเมืองทรอย ใน *The Aeneid* ของเวอร์จิล บรรพบุรุษชาวเมืองทรอยที่รอดตายจากสงครามมาตั้งรกรากใน Albion หรือ Britain และสร้างเมือง New Troy (ลอนดอน) ขึ้น มีกษัตริย์ปกครองสืบต่อจากพระองค์มาจนถึงรัชสมัยของ Uther Pendragon (อุเธอร์ เพ็นดราคอน) ซึ่งขึ้นครองราชย์ในสมัยที่พวก Saxons เข้ารุกรานอังกฤษ อาร์เธอร์นั้นเป็นโอรสของอุเธอร์ที่เกิดจากนาง Igerne ชายาของคิงแห่งคอร์นวอลล์ ความสัมพันธ์ของทั้งสองเกิดขึ้นได้เพราะความช่วยเหลือของผู้วิเศษ Merlin (เมอร์ลิน)

อาเธอร์ขึ้นครองราชย์เมื่ออายุ 15 ปี และได้เสกสมรสกับพระนางกรินิเวียร์ มีหลานคือ Gawain (กาเวน) และ Mordred (มอร์ดเร็ก) เมื่อจักรพรรดิโรมันเรียกร่องบรรณาการจากอังกฤษ อาเธอร์ก็พาอัศวินของพระองค์ไปรบกับพวกโรมันในฝรั่งเศสและสามารถขับไล่พวกโรมันออกไปได้ ขณะเดียวกัน กรินิเวียร์และมอร์ดเร็กซึ่งอยู่ในอังกฤษทำการทรยศชิงบัลลังก์ อาเธอร์จึงรีบกลับมาอังกฤษพร้อมกับกองทัพ กรินิเวียร์หนีไปบวชเป็นชี กาเวนตายในทิวป่า ในที่สุดมอร์ดเร็กเองไปเสียชีวิตที่แม่น้ำ Camel ในคอร์นวอลล์แต่อาเธอร์เองก็ถูกมอร์ดเร็กทำร้ายได้รับบาดเจ็บสาหัส และถูกพาไปรักษาที่อ่าววาลอน พระองค์ได้มอบราชสมบัติให้ Constantine ครองแทนในปี ค.ศ. 542

หลังจากเจฟฟรีย์สิ้นชีวิตลงแล้ว ได้มีผู้เขียนเรื่องเกี่ยวกับอาเธอร์อีกหลายคน รายละเอียดก็มีมากขึ้น เช่น การที่อาเธอร์ให้สร้างโต๊ะกลมก็เพื่อขจัดปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในหมู่อัศวิน เพราะทุกคนจะมีที่นั่งเสมอกันหมด ในฝรั่งเศส Crétien de Troyes ไม่ให้ความสำคัญกับอาเธอร์เท่าใดนัก แต่กลับไปเขียนเรื่องการผจญภัยของอัศวินผู้มีชื่อเสียงของพระองค์แทน เช่นกาเวน Lancelet (ลานเซอล็อก) และ Perceval (เพอร์ซีวาล) เป็นต้น คาเมล็อตซึ่งเป็นวังของอาเธอร์กลายเป็นแคนเนรมิตรที่ไม่ปรากฏในความเป็นจริง มีความมหัศจรรย์และเวทมนต์คาถาเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น ซึ่งอาจมีที่มาจากพวกนักเล่นิทานพื้นจร หรือจากตำนานของพวกเขาเอง เกรเตียงใช้ราชสำนักฝรั่งเศสเป็นต้นแบบของคาเมล็อต และเน้นเรื่อง Chivalry (ลัทธิอัศวิน) ก็กฎแห่งการประพฤติปฏิบัติตนของพวกอัศวิน ซึ่งเป็นจุดเด่นของยุค Medieval เช่น อัศวินจะต้องออกแสวงหาการผจญภัย ต้องมีชื่อเสียงว่าเป็นนักรบที่สามารถ แต่ขณะเดียวกันต้องเป็นคนสุภาพ คอยช่วยเหลือเพศหญิงที่อ่อนแอให้พ้นภัยจากอัศวินผู้ชั่วร้ายหรือพอมก อัศวินเหล่านี้มักจะถูกศัตรูจับกุมและรอดชีวิตมาได้อย่างหวุดหวิด พวกเขาต้องผจญทั้งศัตรู สัตว์ร้ายและสัตว์ประหลาด แม้ครบปสวยปราสาทหรือป่าที่ต้องกำสาป เป็นต้น เรื่องการผจญภัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกอัศวินโต๊ะกลมก็คือการที่พวกเขาแสวงหา The Holy Grail

ตำนานเรื่อง Holy Grail

อัศวินผู้หนึ่งผ่านมาพบปราสาทอันสง่างามซึ่งเป็นที่อยู่ของพระราชาพิการองค์หนึ่งมีนามว่า Fisher King หรือ Maimed King ในปราสาทอัศวินได้เห็นคาบิเศษและหอกที่มีเลือกอาบ ระหว่างที่มีการกินเลี้ยงอย่างหรูหรา เขาได้เห็น Grail ซึ่งอาจจะเป็นจาน ถ้วย หรือถ้วยมิ

ฝ่าปีกมีกางเขนอยู่ข้างบนซึ่งใช้เป็นภาชนะใส่แผ่นศิลาในคริสตศาสนา อัศวินจะต้องถามคำถามข้อหนึ่ง ถ้าไม่ถามเป็นอันว่าสิ่งที่เขาตั้งใจจะทำจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ความยุ่งยากจะเกิดตามมา ถ้าเขาถามคำถามที่ถูกต้อง พระราชาจะหายพิการ และ Wasteland (ดินแดนอันแห้งแล้ง) ที่พระองค์ครอบครองอยู่ก็จะอุดมสมบูรณ์งังเคิม

ในระยะหลัง ๆ มีคำอธิบายว่า หอกอาบเลือดนั้นคือ หอกที่ทหารโรมันผู้หนึ่งใช้แทงไครสต์บนไม้กางเขน หอกและ Grail มีความสัมพันธ์กับเลือดของไครสต์ซึ่งเป็นเลือดที่หลั่งออกมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากความตายและภุคร้าย ทัว Grail เองนั้นเชื่อกันว่าเป็นถ้วยที่ใช้ในพิธีมิชซาครั้งแรก เพื่อใส่เหล้าองุ่นซึ่งถือว่าเป็นหยาดชีวิตของพระเจ้า

อัศวินโต๊ะกลมที่ออกแสวงหา Holy Grail ก็มีกาเวนเป็นคนแรก แต่ไม่เป็นผล เพอร์ซีวาลได้พบ Fisher King แต่ไม่ถามคำถามใดๆเลย พระราชาจึงไม่พ้นคำสาป ส่วนลานเซอล็อดซึ่งได้ชื่อว่าเป็นอัศวินผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของอาร์เธอร์มีชีวิตส่วนตัวที่เศร้าที่สุดเพราะไปมีความรักกับกวีนิเวียร์นั้นไม่สามารถพบ Holy Grail ได้ เนื่องจากบาปข้อที่ไปมีความสัมพันธ์กับกวีนิเวียร์ ผู้ที่ได้พบ Holy Grail ในที่สุดคือ Galahad (กาลาซัด) ผู้เป็นบุตรชายของลานเซอล็อดเอง กาลาซัดสามารถชักดาบออกจากหินได้เป็นการพิสูจน์ว่าเขาเป็นอัศวินที่เก่งที่สุดในโลก และยังได้รับเกียรติให้หนังที่ Siege Perilous ซึ่งเป็นที่ว่างที่เดียวในโต๊ะกลม กาลาซัดผู้บริสุทธิ์ได้พบ Holy Grail และวิญญาณของเขาก็ได้ไปสู่สวรรค์ ขณะเดียวกันก็มีมือเอื่อมจากท้องฟ้ามารับเอา Holy Grail และหอกเป็อนเลือดขึ้นไปด้วย ตั้งแต่นั้นก็ไม่มีใครได้พบเห็นทั้งสองสิ่งนี้อีกเลย

การแสวงหา Holy Grail นั้นเป็นต้นเหตุให้เกิดความแตกแยกขึ้นในหมู่อัศวินโต๊ะกลม เพราะแต่ละคนก็มุ่งไปตามทางของตนโดยไม่ได้นิ่งถึงวัตถุประสงค์ดั้งเดิมในการสร้างโต๊ะกลม เพื่อจะทำให้เกิดภราดรภาพและความเสมอภาค ในการแสวงหา Holy Grail อัศวินแต่ละคนก็ได้เผยความอ่อนแอของตนออกมาด้วย

Tristan และ Ysolt

ทริสตันเป็นหลานของกษัตริย์มาร์คแห่งคอร์นวอลล์ วันหนึ่งทริสตันฆ่า Morold ซึ่งเป็นอัศวินของกษัตริย์แห่งไอร์แลนด์ตาย แต่ตัวเองก็ได้รับบาดเจ็บแผลรักษาไม่หาย ผู้ที่จะรักษาได้มีคนเดียวคือ ราชนีอิซอลท์แห่งไอร์แลนด์ ทริสตันจึงปลอมตัวเป็นนักดนตรีเข้าไปยังราชสำนักไอร์แลนด์และพระราชนีก็รักษาแผลของเขาจนหาย เขาได้เป็นครูสอนดนตรี

ให้เจ้าหญิงอิซอลท์ราชธิดาของราชินีอิซอลท์ ต่อมาขุนนางชาวคอร์นวอลล์แนะนำให้กษัตริย์ มาร์คเสกสมรสกับเจ้าหญิงอิซอลท์เพื่อระงับข้อพิพาทระหว่างทั้งสองเมือง ทริสตันถูกส่งไป เป็นทาสเพื่อซื้อเจ้าหญิง เขาได้ปราบมังกรที่มารังควานไอร์แลนด์และได้เจ้าหญิงเป็นรางวัล แต่เขาก็รับไม่ได้และได้สารภาพความจริงว่าเขาเป็นไกรมาไอร์แลนด์ในฐานะอะไร ในที่สุด ไอร์แลนด์ก็ยกเจ้าหญิงอิซอลท์ให้กษัตริย์มาร์ค ในขณะที่เจ้าหญิงเดินทางไป คอร์นวอลล์กับ ทริสตัน นางก้านัดผู้หนึ่งเกิดเดินเลื้อยให้คนทั้งคู่มายาเสน่ห์เข้าไป ผลที่เกิดขึ้นคือทริสตัน กับอิซอลท์ต่างก็มีความรักกัน อย่างแน่นแฟ้น เมื่ออิซอลท์ได้เป็นราชินีของกษัตริย์มาร์ค ทริสตันกับอิซอลท์ก็ตกลงแยกทางกัน ต่อมาทริสตันได้รับบาดเจ็บจึงส่งคนไปตามเจ้า หญิงอิซอลท์มารักษา โดยมีสัญญาว่าถ้าอิซอลท์ยอมมาให้เรือใช้ใบสีขาว แต่ถ้าอิซอลท์ ปฏิเสธให้ใช้ใบสีดำ เมื่อเรือเข้าเทียบท่า ทริสตันซึ่งนอนเจ็บอยู่ก็ให้ภรรยาซึ่งบังเอิญชื่อ อิซอลท์เหมือนกันเกิด Ysolt of the White Hands คว้าใบเรือสีขาว อิซอลท์แกลังตอบว่า สีดำด้วยความริษยา ทั้งๆที่ความจริงเรือใช้ใบสีขาวเพราะเจ้าหญิงอิซอลท์เดินทางมาด้วย เป็น อันว่าทริสตันต้องตรอมใจตายด้วยความเข้าใจผิดว่าอิซอลท์ทอดทิ้งตนเสียแล้ว เจ้าหญิง อิซอลท์ก็สิ้นพระชนม์ตามทริสตันไปด้วย

นอกเหนือไปจากเรื่องราวของพวกเขาแล้ว อันแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมซึ่งค่อนข้างจะเจริญและมีลักษณะแบบยุโรปแล้ว ชนพื้นเมืองเดิมในอังกฤษยังมีความเชื่อและตำนาน ที่เป็นแบบฉบับของตนเองในระดับชาวบ้านเกี่ยวกับความลึกลับหรือปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ถึงแม้จะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

Witches

แม่มดส่วนมากจะเป็นหญิงแก่ เที่ยวย่น ฟันแหลม แก้มคอบและมีขนที่ริมฝีปาก มีสัตว์ที่เรียกว่า familiar หรือบริวาร ซึ่งมักเป็นสัตว์เลี้ยง เช่น แมว บางครั้งก็อาจเป็น กางคกหรือหนูก็ได้อยู่ใกล้ๆ แม่มดเป็นบริวารของซาตานและมีอำนาจพิเศษที่จะทำร้ายศัตรู ได้โดยการมอง สาปแช่ง ร่ายมนต์ หรือฝังรูปรอย

ในอังกฤษสมัยโบราณ การเป็นแม่มดถือเป็นอาชญากรรม ในระหว่างปี ค.ศ. 1562 ถึง 1736 มีผู้ถูกแขวนคอในฐานะเป็นแม่มดถึงพันคน อันที่จริงแล้วผู้หญิงเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นแม่มด เป็นเพียงหญิงแก่ที่ไม่มีทางทำมาหากินช่วยตัวเองเท่านั้น ผู้ที่เป็นแม่มดจริงๆ ก็มีและต้องผ่านพิธีการต่างๆ พวกเขาแม่มดจะรวมตัวกันเป็น coven หรือชมรม ซึ่ง

ประกอบด้วยสมาชิก 13 คนคือ Devil กับบริวารจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้อีก 12 คน มีหญิงคนหนึ่งเรียกว่า The Maiden ทำหน้าที่เป็นรองหัวหน้า เลขสิบสามถือได้ว่าเป็นการล้อเลียน ไครสต์และสาวก 12 คนของพระองค์อย่างจงใจ

ชมรมแม่มดมีการชุมนุมที่เรียกว่า *esbats* สัปดาห์ละครั้ง พวกเขาจะได้รับการตั้งสอนเกี่ยวกับพิธีกรรมและการร้ายเวทมนต์ มีการรับสมาชิกใหม่เข้าชมรม การกินเหล้า เต้นระบำ และพิธีกรรมทางเพศ *Sabbats* นั้นเป็นการชุมนุมเพื่อบูชา Devil มักจะมีสมาชิกจากหลายชมรมมารวมกัน ว่ากันว่าพวกแม่มดเดินทางไปร่วมพิธี *sabbat* โดยการขี่ไม้กวาด การรับสมาชิกใหม่ดำเนินไปโดยการที่สมาชิกต้องประกาศละทิ้งความเชื่อเดิม ล้างบาปใหม่ และได้รับชื่อใหม่ ในตอนท้ายจะถูกประทับตราของแม่มดโดยการที่ Devil กัดหรือข่วนร่างกายบางส่วน หลังพิธีแล้วทุกคนจะร่วมกันเต้นระบำเป็นวงกลมรอบสถานที่เต้นสักแห่งหนึ่ง เช่น ใต้แยก และสิ้นสุดลงด้วยการมั่วสุมประกอบกิจกรรมทางเพศ Devil อาจจะปรากฏต่อพวกแม่มดในรูปของผู้ชาย ผู้หญิง เด็กชาย หรือสุนัขสีน้ำตาลปนขาว ลูกม้า กระต่ายป่า ฯลฯ

หลังปี ค.ศ. 1600 การลงโทษแม่มดในอังกฤษเพิ่มจำนวนขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของพวกโปรเทสแตนท์ที่มีมากขึ้น ในสกอตแลนด์ การกล่าวหาโดยไม่มีหลักฐานก็พอเพียงที่จะพิจารณาคดีแม่มดได้ โทษส่วนใหญ่คือการประหาร วิธีการดำเนินคดีก็อยู่ในขั้นแรกผู้ต้องสงสัยจะต้องผ่านการทดสอบว่ายนน้ำ นั่นก็คือ ถูกจับโยนน้ำทั้งเครื่องพันธนาการ ถ้าเป็นคนบริสุทธิ์จะจมน้ำ ถ้าเป็นแม่มดจริงก็จะลอยขึ้นมาได้ จากนั้นจะมีการตรวจหาตราของแม่มด ขั้นสุดท้ายคือการบังคับให้รับสารภาพโดยการทรมานทางร่างกายหรือใจ ผู้ตรวจหาตราแม่มดเรียกว่า *pricker* ซึ่งสำรวจผู้ต้องสงสัยตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า เขาจะเอาเข็มทองเหล็กยาวๆ จิ้มรอยต่างๆ บนร่างกาย ถ้าไม่แสดงการเจ็บปวดก็เป็นแม่มดจริง พวก *pricker* นี้มีรายได้ดีมากและเป็นต้นเหตุให้หญิงจำนวนไม่น้อยถูกประหาร การทรมานแม่มดเป็นไปในรูปของการไม่ยอมให้ผู้ต้องสงสัยนอนหลับจนเหนื่อยอ่อนหมดแรงยอมรับสารภาพไปเอง หรือไม่ก็ใช้เครื่องทรมานเช่น หักขา ตอกเล็บ ฯลฯ

ในปัจจุบันแม้จะไม่มีกฎหมายปราบปรามแม่มดแล้วก็ตาม ความเชื่อในเรื่องแม่มดยังคงมีอยู่ มีการสังหารหรือทำลายแม่มดกันอย่างลับๆ พร้อมๆ กันนั้นความสนใจในเรื่องของแม่มดก็ดูเหมือนจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาอีก วรรณกรรมหรือภาพยนตร์ในสมัยปัจจุบันก็สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจนี้ สำหรับตำนานวรรณกรรมมีการกล่าวถึงแม่มดตั้งแต่สมัยกรีกมา

แล้ว เพียงแต่แม่แมคกรีกเป็นสาวทรงเสน่ห์ เช่น Circe หรือ Medea ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา เซกสเปียร์เองก็เขียนเกี่ยวกับแม่แมคในโศกนาฏกรรมเรื่อง *Macbeth* ของเขา ตอนที่ *Macbeth* ไปหาแม่แมค 3 คนเพื่อขอให้ทำนายอนาคตให้ตน สำหรับบรรณคดีอเมริกัน โดยเฉพาะของแถบนิวอิงแลนด์ ซึ่งเป็นดินแดนที่เคยมีการล่าแม่แมคกันอย่างใหญ่โตในสมัยพวกพิวริตัน ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องแม่แมคได้มีการบันทึกไว้อย่างละเอียดละออในงานเขียนของ Cotton Mather

Fairies

ความเห็นเกี่ยวกับ fairies นั้นมี 2 แนวด้วยกัน แนวแรกนั้น fairy มีขนาดเล็ก มีปีกเหมือนผีเสื้อ ไร้เดียงสา อีกแนวหนึ่งว่าแม่แมค fairy ที่ใจที่ที่สุดก็ยังคงร้าย ตามที่เชื่อกัน fairy มีขนาดเท่ามนุษย์หรือโตกว่ามนุษย์และน่าเกลียดมาก สิ่งที่พวกเขาชอบทำที่สุดคือขโมยลูกมนุษย์เพื่อนำไปผสมพันธุ์ให้พวกตนแข็งแกร่งขึ้น ผู้ที่แอบดู fairy จะต้องคาบอศการพูดถึงพวกนี้ก็เป็นกรณำมาซึ่งโชคร้าย ในส่วนต่าง ๆ ของอังกฤษเชื่อกันว่า fairy ไม่ชอบให้ใครเรียกชื่อ ดังนั้นผู้คนจึงเรียกพวกนี้ว่า The Good People, The Little People หรือ The Hidden People

การแบ่งประเภท Fairies มีดังนี้

1. ในสมัยกลาง พวก fairy ชั้นขุนนางปรากฏในตำนานเกี่ยวกับกษัตริย์อาร์เธอร์ใน ballads และ romance พวกนี้มีราชาและราชินี ใช้เวลาให้หมดไปในการล่าสัตว์และกินเลี้ยง มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับ Fairy Rade หรือการที่พวก fairies ขโมยเป็นขบวนตามราชาและราชินีไป พวก fairy ชั้นสูงนี้ปรากฏในสก๊อตแลนด์มากกว่าในอังกฤษหรือเวลส์ ในอังกฤษพวกนี้มักจะทำตัวเล็กมาก ในสมัยพระนางอลิซาเบธมีการกล่าวถึง fairies เหล่านี้มาก โดยเฉพาะใน *A Midsummer Night's Dream* ของเซกสเปียร์

2. พวก fairy ชั้นต่ำลงมานั้นตัวไม่โตกว่าเด็กสามขวบ พวกนี้ชอบเล่นเกมส์ ดนตรี และการเต้นรำ แต่ก็ต้องทำงาน บางครั้งก็ต้องการความช่วยเหลือจากมนุษย์ มีเรื่องเล่าถึงการที่พวก fairy ทิ้งเครื่องมือไว้ให้มนุษย์ซ่อมแซมและตอบแทนด้วยอาหารหรือโชคลาภ fairy ส่วนใหญ่มีเวทมนต์คาถาสามารถหายตัวได้ มนุษย์จะเห็นพวกนี้ได้ก็ต่อเมื่อใช้น้ำมันวิเศษทาตา หรือถือใบโคลฟเวอร์สีแดง บางทีหาะได้โดยมีปีกหรือสวมหมวกวิเศษ

หรือใช้คาถา พวกนี้ชอบขโมยเด็กโดยเฉพาะเด็กผมบลอนด์ และจะทิ้งตัวแทนไว้เรียกว่า changeling ซึ่งอาจจะเป็นลูก fairy หรือชายแก่เหี่ยวแห้ง หรือไม้แกะเป็นรูปเด็กก็ได้

3. พวก fairy ที่คอยปกป้องคุ้มครองมนุษย์เรียกว่า brownies หรือ hobgoblins มักมีขนาดเล็ก ผมเผ้ารุงรัง คอยช่วยทำงานบ้าน ส่วนมากน่าเกลียดน่ากลัว มักไม่สวมเสื้อผ้า และหายตัวได้ วิธีกำจัดพวกนี้ง่ายที่สุดคือให้เสื้อผ้าแก่พวกเขา แม้จะใจดีแก่พวก brownies ก็อาจร้ายได้ถ้าทำให้ไม่พอใจ

4. fairy ที่น่ากลัวคือ banshees ซึ่งมีปรากฏตัวเพื่อบอกเหตุร้าย เช่นเมื่อใครคนหนึ่งจะถูกฆาตกรรม พวกที่ร้ายต่อมนุษย์อย่างเปิดเผยคือ bogies, goblins และ bug-a-boos

5. พวก fairy ที่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เชื่อกันว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากเทพเจ้าของพวกคริสเตียน หรือเป็นอมมนุษย์ที่สิงสู่แม่น้ำ ลำธาร และต้นไม้ เช่นนางเงือก พรายน้ำ รุกขเทวดาหรือนางไม้ มีตำนานมากมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง fairy พวกนี้กับมนุษย์ พวกนี้อาจแต่งงานกับมนุษย์ได้โดยมีข้อแม้ซึ่งถ้ามนุษย์ไม่ปฏิบัติตามแล้วจะทำให้พวกเขาต้องกลับไปอยู่ในสภาวะเดิม

มีคำอธิบายเกี่ยวกับ fairy หลายประการด้วยกัน เช่นว่า fairy เป็นสัตว์โลกอย่างหนึ่งเหมือนกับมนุษย์ หรือว่า fairy เป็นวิญญาณของคนที่ตายไปก่อนที่คริสตศาสนา จะเข้ามาสู่อังกฤษ เช่น เด็กที่ตายก่อนการล้างบาป บ้างก็ว่า fairy คือ fallen angels ที่ไม่เลวพอสำหรับนรกและไม่ดีพอสำหรับสวรรค์ พวกอังกฤษเชื่อว่า fairy เป็นชนสมัยหินที่อยู่บนเกาะอังกฤษ เมื่อพวกเคลท์จากยุโรปตอนกลางเข้ามาบูรณานในปี 500 B.C. พวกชนพื้นเมืองก็ถูกขับไปซ่อนตัวตามเขาและถ้ำ นาน ๆ เข้าก็เหลือเพียงความทรงจำว่าพวกนี้ตัวเล็ก ๆ อยู่ใต้ดิน และหายตัวได้รวดเร็ว หลงเหลืออยู่ในนิยายของพวกเคลท์เกี่ยวกับ fairies

Giants

พวกยักษ์นั้นก็มีมาแต่สมัยโบราณแล้ว เรื่องเกี่ยวกับยักษ์อาจได้มาจากพวกเคลท์ เมื่อพวกเคลท์เข้ามาในอังกฤษก็เห็นก้อนหินใหญ่เรียงเป็นวงกลมที่คนโบราณทิ้งเอาไว้ ทำให้พวกเขาคิดว่าชนพื้นเมืองอังกฤษเป็นมนุษย์กินคน พวกเขาจึงสร้างตำนานเกี่ยวกับ ogres และยักษ์ขึ้นมา

เจฟฟรีย์แห่งมอนมัท บันทึกไว้ว่าเกาะอังกฤษเคยมียักษ์ร้ายอาศัยอยู่ และยักษ์เหล่านี้ถูก Brutus กับชาวเมืองทรอยที่รอดตายมาตั้งรกรากในอังกฤษปราบราบคาบ Corineus ซึ่งบุตรตั้งแตงตั้งให้ครองคอร์นวอลล์ทำการปล้ำกับ Gogmagog หัวหน้ายักษ์ และจับยักษ์ร้ายโยนลงมาจากหน้าผาถึงแก่ความตาย

พวกยักษ์นั้นเชื่อกันว่ามีกำเนิดมาจากการที่เทพเจ้าสมสู่กับสัตว์ พวกยักษ์มักจะโง่และสมองทึบ ซึ่มโทะ เป็นนักก่อสร้างที่สามารถ ทำนานแล้วว่ายักษ์เหล่านี้สร้างอนุสาวรีย์ที่ทำด้วยหิน ถนนโรมัน และบ่อน้ำต่าง ๆ ด้วย เรื่องเกี่ยวกับยักษ์ถูกแต่งขึ้นเพื่ออธิบายก้อนหิน ภูเขา และลักษณะพิเศษของภูมิประเทศ พวกยักษ์เป็นพวกที่ปากก้อนหินเก่งและชอบประลองฝีมือ ครั้งหนึ่งยักษ์ปากก้อนหินแข่งกับ Devil ก้อนหินเหล่านี้เดี๋ยวนี้ยังปรากฏให้เห็นเรียกว่า Hurdlestones เมื่อ Devil พยายามจะโงง ยักษ์ก็เลยจับโยนลงไปในห้องแคบบริศทอด

แม้จะรูปร่างใหญ่โตและมีกำลังมาก แต่ด้วยความโง่ยักษ์ก็ถูกวีรบุรุษปราบลงได้ วีรบุรุษชาวบ้านมักเป็นเด็กหนุ่มจ๋า ๆ ที่ฆ่ายักษ์และได้สมบัติของยักษ์ บางครั้งผู้ปราบยักษ์อาจเป็นนักบุญก็ได้ ชัยชนะของนักบุญเหล่านี้เหนือยักษ์เปรียบเสมือนชัยชนะของคริสตศาสนาที่มีเหนือความเชื่อของพวกนอกรีต เรื่องการปราบยักษ์ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับ Jack-the-Giant-Killer หรือแจ๊คผู้ฆ่ายักษ์ ซึ่งแจ๊คเดิมเป็นวีรบุรุษชาวคอร์นวอลล์ แจ๊คใช้ไหวพริบต่าง ๆ ล่อหลอกให้ยักษ์หลงกลและถูกฆ่าตายในที่สุด

พวกยักษ์เป็นตัวแทน ของพลังลึกลับซึ่งชนชาติไร้อารยธรรมรู้สึกว่าคุณความและพยายามทำลายพวกเขา วีรบุรุษซึ่งปราบยักษ์ทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตต่อไปได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง แม้ว่าตำนานเกี่ยวกับพวกยักษ์ตามที่ปรากฏในลักษณะของภูมิประเทศ เช่นภูเขาต่างๆ จะได้มีคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์แล้วก็ตาม ความทรงจำเกี่ยวกับยักษ์ก็ยังคงอยู่ในชื่อสถานที่ต่าง ๆ เช่น Giant's Pulpit ที่ Carn Boscawen ในคอร์นวอลล์และในนิยายต่าง ๆ

Druids

พวกเคลต์เป็นพวกที่มีความสำคัญในเรื่องศาสนาสูงมาก ไม่มีการแบ่งแยกกันอย่างเด็ดขาดระหว่างโลกแห่งมนุษย์กับโลกแห่งวิญญาณ ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกทั้งสองนี้สามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวก ดังนั้น บางครั้งโลกมนุษย์จึงถูกรุกรานโดยผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกของวิญญาณ จึงจำเป็นต้องมีพิธีกรรมเพื่อที่จะให้วิญญาณร้ายเหล่านั้นสงบลง พระผู้ประกอบพิธี

เหล่านี้เรียกกันว่า Druids (ครูดิกส์) ซึ่งแปลว่า “ความรู้เรื่องต้นไม้” เพราะพวกเขาเหล่านั้นนับถือต้นไม้เป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ พวกครูดิกส์นั้นทำพิธีบูชาวิญญาณ ทำนายทายทัก ทั้งยังเป็นเหมือนผู้วิเศษ ผู้อ่านเวทมนต์คาถาต่าง ๆ โดยเฉพาะอักษร Rune ซึ่งเป็นตัวอักษรที่เชื่อกันว่ามีอำนาจพิเศษหรือเวทมนต์ อาจใช้เพื่อการสาปแช่งหรือทำร้ายใคร ๆ ได้ อักษรรูนั้นอาจจะเขียนบนวัสดุใดก็ได้ เช่น ไม้ โลหะ หรือหิน โอดินเป็นผู้ที่ได้ความรู้เกี่ยวกับอักษรรูมาด้วยการแลกเปลี่ยนกับดวงตาข้างหนึ่งแล้วถ่ายทอดความรู้นี้ให้แก่มนุษย์ เพื่อมนุษย์จะได้ใช้อักษรรูนี้คุ้มครองตัวเอง พวกครูดิกส์ยังมีความสามารถในการแปลงกายอีกด้วย โดยเฉพาะแปลงเป็นสัตว์ต่าง ๆ พวกเขาจะมีการบูชาวิญญาณคนตัวอื่นนอกเหนือไปจากสัตว์เมื่อพวกโรมันเข้ามามีอำนาจเหนือเกาะอังกฤษก็ได้สั่งห้ามพิธีอันป่าเถื่อนนี้

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดจะเห็นได้ว่า mythology ของพวกอังกฤษเป็นสิ่งที่ยังคงดำรงอยู่ในวัฒนธรรม และเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของพวกเขาตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่ผ่านมา

คำถาม

1. วิจารณ์เอาเธอร์ ในฐานะอัศวินและนักปกครอง
2. วิจารณ์ความหมายของ Holy Grail และการแสวงหา Holy Grail
3. Theme ของเรื่องของทริสตันและอีซอลท์คืออะไร?
4. อธิบาย Chivalry (ลัทธิอัศวิน) และยกตัวอย่างที่เห็นได้จากวรรณคดีมาสัก 1 เรื่อง
5. บรรยาย Witch Sabbats และยกตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของแม่มดในวรรณคดีมาสัก 1 เรื่อง
6. ความเชื่อของชาวอังกฤษเกี่ยวกับ fairies นั้น สะท้อนออกมาในวรรณคดีอย่างไรบ้าง?
7. การต่อสู้ระหว่างมนุษย์และยักษ์นั้น จะตีความได้อย่างไร?